

Zvia Ginor

Womanswell (*Isha Bor*)

TOWER

On one clear day I will set my course
to the bell tower. People
built it so that it would ring and remind and play and awaken
and I will set my course toward it.

What is it about people that they build for themselves bell towers.
I see from above the roofs
windows open to the sea, and at a pre-set hour
they move here and there and notify
here and there.
And then they weave legends and deeds on
the tongue of the bell.

On one clear day I will set my course to the tower
and I will see the birds above and everything

Zvia Ginor *Blood Tie (Keshet Dam)*

DEATH OF THE FLUTE

All the small flowers will fall
suddenly over their heads and the melodies

will escape tune by tune and the orchestra
will become completely silent

As if in hushed sanctity at the foot of the mountain,
some poet or gardener has woven buds on the flute, a blossoming on a staff --

The death of flowers, the death of melodies.

N - "ישר לב"

מות החליל

כל הפרחים הקטנים? נשרו
לפתע על ראשיהם והמנגינות

מלטו צליל-צליל והתזמרת
תאלם כליל, כמו

בקדושה חרישית במעמד הקר,
איזה משורר או גנן שזר
נצנים בחליל, פריחה על מוט -

מות הפרחים, מות המנגינות.

מגדל

ביום בהיר אחד אשים פעמי
אל מגדל הפעמון. אנשים
בנו אותו שיצלצל ויזכיר וינגן ויעורר
ואני אשים אליו פעמי.

מה יש לאנשים שהם בונים להם מגדלי
פעמונים. אני רואה מעל הגגות
חלונות פתוחים לים ובשעה קבועה מראש
הם נעים לכאן ולכאן ומודיעים להם
כאן וכאן.
ואחר-כך הם טונים אגדות ומעשים על
הענבל.

ביום בהיר אחד אשים פעמי אל המגדל
ואראה את עוף השמים ואת הכל.

נחמה

יותר מאחר, בסוף הימים בשעה
של שקט, אספר
את הקרנים אחת לאחת, עונה לעונה
בשמש אחרונה אפרם את מטפחתי
הרקומה קשרים.

בין קפלי שמלתי והקמטים, על כסא נדנדה,
ישן ופנאי, קוים-קוים מכאן לכאן אסדר,
ראש וזנב מלפני, ומאחוריו לפי תור הכל יתבהר
שנדחק בעתו.

ואניח ואנחם
שהיו הימים אור והלילות סוד
ושמלותי קפלים רבים מאד.

נ- "אשה גור"

נחמה

נחמה היא כמו חוט
לעתים נפרע
ולעתים הוא חבל.

תולעים עושות להן חוט
כשערה. עכבישים. וגם
כושים עושים מכתנה
חולמים חרות
מסתבכים.

בבקר הראות רעה ואני
עושה קורים בתריצות, טונה
לי חוט
פתיל
לזמן מה

א- "אשה בור"

סְלָה

וּבְעֵינַי כָּל אֲשֶׁר הָיָה לִי לֹמֵר,
סְלָה.
זו הִיְתָה הַמֶּלֶךְ הָאֲחֵרֹנָה וְאֲחֵרֵיהָ
שֶׁבֶל שְׂאֵנִי מִנְסָה לְסֹלֵק
וּלְסֹלֵס לְאֲחֹר כִּמּוֹ תַחֲרָה שְׂרָבִים
תְּלִילָה, כִּמּוֹ הַיְנוּמָה שֶׁיֵּשׁ לְהִסִּיר
עוֹד הַיּוֹם.

מִמָּחָר, עֵינַי חֲדָשׁ בְּלִשׁוֹן צָהָה
וּמֵאֲפָקָת, וְאוֹלֵי אֶף בְּאֵלֶם מִסִּים
שֶׁיָּבִיא אֶת בְּרַכַּת הַשְּׂקֵט
הַעֲקָר.

מילים אחרונות

ד - "אשר בוק"

פרדס

אבי היקר:

מאחר שהרגלנו לשוחח תם זמננו ואין כסוי.

אצלנו עומדים העצים במערמיהם, לפי העונה. העולם מתחמם או מתקרר, מזרח ומערב מתפרשים ומצטמקים והים מזדהם.

גם אצלכם?

אני משתוקקת למה שמתחת.

תמיד נזהרת מתא של זכוכית, מעירם ועריה. שוב אני מותחת.

תמיד אהבת את הסוד ואת הרמז והא ראה. גרסא דינקותך מתערבת בינקותי אבל הפרדס היה תמיד שלך.

אצלנו עומדים העצים בשלכת, זמננו תם? שלך

"אָטוֹ דָם"

מקום מפורש

יש שעות
שבין אדם למקום והוא
אומר לו דם.

ואחריהן שנים
שבין אדם לאדם וקול
המקום נדם בזמן ההוא כי
אין לו עוד תקנה.

אבי קנה לי מקום ואדם
בכספו ודמו ונושאת מולדת
על גבי חלום כשופים
ואין לי מתם.

Feb. 20

NY

Wrapping

Ripening inside your arms
like a Talith, breathing
your air with my skin, a fruit in your sun
and moon
your arms like a womb
I turn soft and hard
a melted pearl in your leaves
you dress me in the veils of your naked
eyes in mine

Exile

My love:

in masks we see you, me,
eyes that remain true to life remembered
departing figures of speech we find a self
once-removed, in exile
where its true me and true you.

How terra sancta is our exile, how we pray
on foreign lands our lips plough
unfamiliar bodies
of water, borders of old battles,
giving us our new and
now eternal names naked under disguised,
finally
the masks of us.

58

To David Roskies

May 28, 97

Cliche

They say lose in order to
find
leave to
return
chaos
in order to
order, in order to
die--
rhyme
lie

Holding balloons I fly